

Imaórai vezérfonal Nehémiás könyve 2. fejezete alapján

A Nehémiás könyvének második fejezetére épülő imaórai vezérfonal arra hívja a gyülekezeteket, hogy Isten Igéjének tükrében tekintsenek saját életükre, közösségükre, egyházukra és nemzetükre. Nehémiás nem a romokat szemléli önmagukért, hanem azért, hogy felismerje: Isten a legnehezebb helyzetekben is képes új kezdetet adni. A romok között is van jövő, mert a menny Istene ma is vezeti népét.

A feldolgozás során nem a történet részletes magyarázata áll a középpontban, hanem az, hogy Nehémiás példáján keresztül közösen keressük Isten vezetését. A vezérfonal minden szakaszában rövid igemagyarázat, személyes és közösségi reflexió, valamint konkrét imatémák segítik a résztvevőket abban, hogy az Ige megszólító ereje imádsággá formálódjon.

A vezető a helyi adottságokhoz igazodva használhatja az anyagot. Nem szükséges minden kérdést vagy imatémát feldolgozni; lehetőség van arra, hogy egy-egy pontnál hosszabban időzzön a közösség, vagy hogy kisebb csoportokban, párokban, illetve közös imakörben hangozzanak el a könyörgések.

Javasolt időkeret: 60–90 perc.

Néhány ajánlás a megvalósításhoz:

- A kezdő imádságot a vezető olvassa fel hangosan, de lehetőség van arra is, hogy a közösség együtt mondja el. Természetesen a kezdő imádság helyettesíthető a helyi közösséghez illeszkedő, saját megfogalmazású imádsággal is.
- A „Gondoljuk végig” részeket érdemes két-három fős csoportokban megbeszélni, általában 4–5 perces időkeretben. Ha a közösség összetétele vagy az alkalom jellege ezt indokolja, ugyanezek a kérdések 2–3 percnyi személyes csendben is átgondolhatók.
- Az imádságok formáját a résztvevők száma és gyakorlata szerint érdemes alakítani. Kisebb létszámú közösségben, vagy ahol többen kevésbé jártasak a hangos közös imádkozásban, segíthet, ha a vezető irányításával közösen hangzanak el az imádságok. Nagyobb létszám esetén, illetve olyan közösségekben, ahol a résztvevők szívesen imádkoznak hangosan, érdemes kisebb csoportokat kialakítani. Ebben az esetben a vezető előre jelölhet ki 5–8 perces időkeretet az imaközösség számára.
- A vezérfonal nem tanulmány, hanem imádságos segédanyag. A cél nem az összes kérdés részletes megbeszélése, hanem hogy az Ige megszólítson, és annak üzenete közös könyörgéssé, hálaadássá és hitvallássá formálódjon.

Az alkalom során érdemes figyelni arra, hogy a beszélgetés és az imádság egyensúlyban maradjon. A cél nem elsősorban a problémák elemzése, hanem az, hogy azokat Isten világosságába helyezzük, és a Nehémiás által is megfogalmazott bizonyossággal valljuk:

„A menny Istene vezet bennünket.” (Neh 2,20)

Adja Isten, hogy ez az imaóra személyes megújulásunkat, gyülekezeteink épülését, egyházunk erősödését és népünk lelki ébredését szolgálja.

Ezt a vezérfonalat a Magyar Református Egyház 2026. évi tematikus imaórai sorozatának részeként ajánljuk gyülekezeteinek, hogy közösen keressük Isten vezetését, és együtt építsük azt, amit ő ránk bízott.

Áldáskívánással: Győri-Daniné Tóth Anett és Bella Péter

„Jöjjetek, építsük fel Jeruzsálem várfalát, hogy ne legyünk tovább gyalázat tárgyai!” (Neh 2,17)

Ének:

Kezdő imádság:

Áldunk téged, Atyánk és köszönjük, hogy építeni hívsz minket. Segíts most megállni, a külső és belső zajokat lehalkítani, segíts magunkat előtted igazán megnyitni.

Áldunk téged, Úr Jézus a vezetésedért. Kiemeltél bennünket a bűnből, kihívtál a halálból és küldesz minket, mint követeidet tovább. Ma, itt is a te népedként, veled együtt vagyunk együtt.

Áldunk téged, Szentlélek, te vagy, aki megadhatod, hogy párbeszédbe kerüljünk az Igével, hogy megértsük, amit ma itt életváltoztató üzenet a számunkra.

Magasztalunk téged, Istenünk, aki Istene voltál Nehémiásnak és ott állsz mellettünk is, ma is, most is.

Ámen!

Bevezetés

Nehémiás Jeruzsálem romjai között jár. Nem kapkod, nem panaszkodik, nem keres bűnbakokat. Meglátja a valóságot, Istenre figyel, és reménységgel hívja munkába a népet. Ma arra kérjük Istent, hogy adjon nekünk is ilyen látást, hitet és engedelmességet.

Alapige felolvasása: Nehémiás 2 , 11-20.

1. Nehémiás nem azonnal cselekszik – először lát.

Újra olvasni: Neh, 2, 11-12.

A szöveg meglepően lassú:

„Három napig maradtam Jeruzsálemben.” (2,11)

Nehémiás először figyel. Nem azonnal cselekszik, hanem időt hagy arra, hogy Isten megmutassa neki a helyzetet. *nem cselekszik impulzívan.* A válság közepén ez a legnehezebb. **A diagnózis csendből születik.** Nem sürgősségi lelkesedésből, hanem jelenlétből.

Gondoljuk végig:

Mikor volt utoljára, hogy egy személyes vagy egyházi konfliktus után három napig *nem* léptél?

Mit tesz veled az Istennel együtt eltöltött csönd? Mit tesz a gyülekezettel?

Mennyire tudunk csendben maradni Isten előtt? Mi akadályozza legjobban ezt a számodra?

Mi vezeti inkább a döntéseinket, a sürgetés vagy az imádság?

Imádkozzunk:

- Hogy meg tudjuk találni, ki tudjuk alakítani a saját terünket és időnket az Isten előtti elcsendesedésre.
- Hogy gyülekezetünk ne emberi szándékok, érdekek és célok mentén, hanem Isten vezetése szerint keresse az utat.

- Hogy egyházunk vezetői és tisztségviselői keressék az Isten akaratát és maradjanak is meg amellet, amit abból felismertek.

2. A valóság őszinte meglátása „Éjjel fölkeltem...” (Neh 2,13)

Újra olvasni: Neh 2,13

Nehémiás nem a szép felszínt nézi, hanem a romokat. A megújulás mindig az igazság felismerésével kezdődik. Éjjel látni másképp lehet. Nem a reprezentatív homlokzatokat látja, hanem azt, amit nappal takargatunk: *égő kapukat, romba dőlt falakat, szemétkupacokat, kifordult köveket*. Éjszaka nem lehet szépíteni.

Gondoljuk végig:

Írjatok le 3 „éjszakai képet” az egyházból/gyülekezetből, olyan jelenségeket, amelyeket nappal hajlamosak vagyunk kozmetikázni.

Imádkozzunk:

- Azért, hogy tudjunk őszinte önvizsgálatot és bűnbánatot tartani, engedni, hogy Isten igazsága átvilágítson, hogy ő tartson „állapotfelmérést” az életünkkel kapcsolatban.
- Hogy gyülekezetünkben legyen szándék és lehetőség arra, hogy megvizsgáljuk a közösség „tartó falainak állapotát”, hogy mennyire töltjük be küldetésünket.
- Könyörögjünk azért, hogy egyházunk kész legyen mindig Isten szemével, az ige igazságával ránézni saját magára, arra, ahogyan jelen van a társadalomban.

3. Körbejárni a falakat

Újra olvasni: Neh 2,14-17

Nehémiás az egész várost szemléli. A szövegben részletes útvonal leírás van:

Völgy-kapu → Sárkány-forrás → Szemét-kapu → Királyi medence → Felső vízcsatorna...

Ez nem dekoráció. Ez **szisztematikus felmérés**. Nem elég egyetlen problémát kiemelni.

A fal összefüggő rendszer. A gyülekezet és az egyház is összetartozó egész.

Gondoljuk végig:

1. **Hol a „völgykapuja”** – az a pont, ahol beáramlik a terhelés?
2. **Hol a „szemétkapu”** – az a terület, ahol felhalmozódott a rendezetlenség?
3. **Hol a „királyi medence”** – az a hely, ahol még élő víz van, erőforrás?

Imádkozzunk:

- Azért, hogy saját életünkben megtaláljuk azt a szolgálatot, amiben Isten látni akar, hogy felismerjük és használjuk a tőle kapott lelki ajándékokat. Ha van szolgálatunk, imádkozzunk hűségért és erőért.
- A gyülekezetünk tisztségviselőit és szolgálattelvőit is vigyük Isten elé: a lelkipásztorokat, presbitériumot, hitoktatókat, felelősöket, csoportvezetőket, az idősek és a fiatalok között szolgálókat, mindazokat, akik aktívan építik és segítik a gyülekezet életét.

- Imádkozzunk egyházunk országos szervezeteiért, misszióiért, azokért, akik valamilyen területen szolgálnak, dolgoznak (pl. iskolák, intézmények, szeretetszolgálat, ifjúsági munka, lelkészképzés stb.).

4. Nehémiás nem egyedül épít – közösségi folyamatot indít

Újra olvasni: Neh 2,17.

„Erősítsük meg a falakat! – és erősítették a kezüket a jóra.” (2,17)

Ez a pont kulcs: Nehémiás nem oldja meg egyedül. Nem hősökodik. Nem mondja: „Majd én felépítem, csak hagyjatok békén.”

A valódi gyógyulás mindig **közösségi munka**: feladatmegosztással, felelősségátadással, együtt gondolkodással, párbeszéddel.

Gondoljuk végig:

Mi az a terület, ahol gyülekezetünknek most közösen kellene előre lépnie?

Mi az a „15%-nyi fal”, amelyet a gyülekezetetek biztosan képes lenne együtt újraépíteni?

Imádkozzunk:

- A saját személyes közösségi jelenlétünkért a gyülekezetben, hogy meg tudjunk állni akkor, amikor az indulat vagy személyes sérelem vezérel, amikor rombolnak a szavaink, tetteink. Imádkozzunk a gyülekezeti tagokkal való kapcsolataink gyógyulásáért, erősödésért.
- Azért, hogy a gyülekezetben legyenek új szolgálók, hogy az újonnan csatlakozók és a fiatalok is megtalálják a helyüket és szerepüket a közösség életében. Imádkozzunk gyülekezetünkért, hogy kész legyen megfelelően fogadni az új megtérőket.
- Imádkozzunk a misszióért, hogy református egyházunkban legyenek megtérők, tudja tisztán és érthetően hirdetni az evangéliumot. Imádkozzunk a frissen plántált gyülekezetekért és az ott szolgálókért.

5. Reménységgel beszélni

Újra olvasni: Neh 2,18.

„Elmondtam nekik, hogyan könyörült rajtam Isten keze.” (Neh 2,18)

Nehémiás nem tagadja a bajt, de Isten kegyelméről is bizonyosságot tesz.

Gondoljuk végig:

Milyen jeleit látjuk Isten munkájának ma a személyes életünkben, a gyülekezetünkben?

Miért lehetünk hálásak?

Adjunk hálát:

- Életünk örömeiért és küzdelmeiért, az ott megélt hitbeli tapasztalotokért.
- Gyülekezetünk múltjáért és jelenéért, a gyümölcsökért, amik teremnek.
- Református Egyházunk gazdag történelméért, mindazért, amit Isten tett és tesz egyházunkon keresztül.

6. Kitartani az ellenállás közepette

Újra olvasni: Neh 2,18-20

„A menny Istene vezet bennünket.” (Neh 2,20)

A megújulás útján mindig vannak akadályok. Nehémiás mégis Istenre néz.

A válságból való kilépéshez mindig tartozik: cinizmus, félelem, ellenállás, rágalmazás, félremagyarázás. Nehémiás nem vitatkozik. Csak ennyit mond: „A menny Istene vezet bennünket.” Nem az érvelés nyeri meg a helyzetet, hanem a belső stabilitás.

Gondoljuk végig:

Milyen “Szanballat” hangok vannak benned, milyen félelmek, csüggedések vagy ellenállások nehezítik szolgálatunkat? Mit üzen nekik Nehémiás szava?

Imádkozzunk:

- Kitartásért és bölcsességért hitvallásban és szolgálatban.
- Gyülekezetünk megfáradt és nehéz időszakot megelő tagjaiért, azokért, akiken nyomás van most. Imádkozhatunk azokért is, akik valami miatt elhagyták gyülekezetünket.
- Hogy Isten őrizze meg református egyházunkat a megosztottságtól, hogy Krisztus legyen minden döntésünk középpontjában.

7. Összegzés:

6 lépés Nehémiással:

1. **Megállni** – mielőtt cselekszel.
2. **Éjjel látni** – a valóságot eltakarás nélkül.
3. **Körbejárni** – rendszerszinten gondolkodni.
4. **Egyszerűen, reménnyel kommunikálni.**
5. **Közösséget mozgósítani**, nem egyedül megoldani.
6. **Kitartani az ellenállás közepette is**

Isten tettei ma is nagyok. Nemcsak a Bibliában, hanem itt és most. Kérdés, hogy látjuk-e, és hogy **merjük-e elmondani** másoknak. Merünk-e irányt mutatni, kapocs lenni Isten és az emberek között — hanem **olyan bizonyágtevők**, akik fényt gyújtanak a sötétben.

Miatyánk

Ének:

Áldás: